

28 Μαγτίου, 1990

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 23, 10, 144 ΚΑΙ 179 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝΟΙΚΙΩΝ ΝΟΜΟΝ 23/83 ΑΡΘΡΟ 11,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΙΜΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΔΙΑ ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΙΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ (PROHIBITION) ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ 1983/87 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (Αρ.1).

(Αίτηση Αρ. 62/90).

5 Προνομιακά Διατάγματα — Prohibition — Αίτηση για άδεια καταχωρήσεως — Εκ πρώτης όψεως υπόθεση — Απόρριψη αιτήματος αναστολής εκτελέσεως διατάγματος κατεδαφίσεως ορόφου οικοδομής λόγω χρησεώς του χωρίς Πιστοποιητικό Τελικής Έγκρισής κατά παράβαση του Περί Οδών και Οικοδομών Νόμου — Παράπονο ότι η αιτούσα δεν μπορούσε να παρακολουθήσει την διαδικασία, γιατί η μητρική της γλώσσα είναι η Γαλλική — Διάφορα άλλα παράπονα — Λόγω παραλείψεως παρουσιάσεως του φακέλου της Ποινικής Υποθέσεως (εξαιρέσει του Κατηγορητηρίου) στην οποία 10 εξεδόθη το διάταγμα δεν μπορεί να διαπιστωθεί αν η αιτούσα έχει πιθανότητα επιτυχίας — Εν πάση περιπτώσει με το επιζητούμενο διάταγμα δεν εξασφαλίζεται αναστολή εκτελέσεως δικαστικού διατάγματος.

15 Ενόψει των όσων αναφέρονται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα η αίτηση για άδεια καταχωρήσεως αιτήσεως για έκδοση διατάγματος Prohibition απορρίφθηκε.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Attorney-General v. Christou (1962) C.L.R. 129

Ex parte Costas Papadopoulos (1969) 1 C.L.R. 496

Ex parte Loukia Marouletti (1970) 1 C.L.R. 75

In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250

Αίτηση.

Αίτηση για άδεια να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση 5
προνομιακού διατάγματος prohibition που να αναστέλλει
την εκτέλεση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου
Λευκωσίας στην Ποινική Υπόθεση 1983/87.

Η αιτήτρια παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη από- 10
φαση. Με την παρούσα αίτηση η αιτήτρια ζητά άδεια από
το Δικαστήριο να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνο-
μιακού εντάλματος Prohibition, που να αναστέλλει την
εκτέλεση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου
Λευκωσίας στην Ποινική Υπόθεση 1983/87, στην οποία η 15
αιτήτρια ήταν συγκατηγορούμενη με κάποιον Πέτρο Henry
Γεωργιάδη, μέχρι πλήρους εκδίκασης και έκδοσης τελικής
απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο, προς το οποίο
υποβλήθηκε έφεση στις 26.1.90.

Η αιτήτρια, της οποίας η μητρική γλώσσα είναι η 20
γαλλική, καταχώρησε την αίτηση αυτοπροσώπως και πα-
ρουσιάστηκε στο Δικαστήριο άνευ συνηγόρου. Στο Δικα-
στήριο, όταν της ζητήθηκε να διευκρινίσει τη θέση της,
ανάφερε πως επιθυμούσε να παρουσιάσει η ίδια την υπό-
θεσή της. Προς το σκοπό αυτό εξασφαλίστηκαν οι υπηρε- 25
σίες του κ. Αριστεΐδη Μιχαηλίδη, αρχιτέκτονα, ο οποίος
αφού ικανοποίησε το Δικαστήριο περί της ικανότητάς του
να μεταφράζει από τα Ελληνικά στα Γαλλικά και τανάπα-
λιν, ενέργησε κατά την ακροαματική διαδικασία σαν διερ-
μηνέας. 30

Οι λόγοι πάνω στους οποίους στηρίζεται η αίτηση
είναι οι ακόλουθοι:

" (ι) Η απόφασις του πρωτοδίκου Δικαστηρίου είχε εκδοθεί καθ' υπέρβασιν εξουσίας λόγω προφανώς εσφαλμένης ερμηνείας του Άρθρου 20(3)(α) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου.

5 (ιι) Η απόφασις του πρωτοδίκου Δικαστηρίου είχαν επίσης εκδοθεί κατά κατάχρησιν εξουσίας διατάσσον την κατηγορούμενην να επέλβη εις ξένην ιδιοκτησίαν.

10 (ιιι) Η απόφασις του πρωτοδίκου Δικαστηρίου αποτελεί πράξη γενομένη κατά παράβαση του Συντάγματος και ειδικώτερα των άρθρων 23 και 179.

15 (ιiv) Η εκτέλεσις της αποφάσεως του πρωτοδίκου Δικαστηρίου προϋποθέτει την έξωσιν των ενοικιαστών διά λόγους που δεν προνοούνται υπό του Νόμου 23/83 και επομένως τοιαύτη εκτέλεσις είναι νομίμως αδύνατος".

Στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την αίτηση η αιτήτρια αναφέρει τα ακόλουθα:

20 "1. Η μητρική μου γλώσσα είναι η γαλλική και δεν δύναμαι να κατανοώ την εν τω δικαστηρίω χρησιμοποιουμένην γλώσσαν και ότι κατά την διάρκειαν πολλών ακροάσεων συμπεριλαμβανομένης εκείνης της 25 Ιανουαρίου 1990 όταν απηγγέλθη η απόφαση εις την υπόθεσιν 1983/87 δεν είχον την συμπαράστασιν διερμηνέως.

25 2. Το ζήτημα αντισυνταγματικότητος το οποίον ήγειρα κατά την διάρκειαν των ακροάσεων ηγνωθή υπό του Πρωτοδίκου Δικαστηρίου.

30 3. Από ότι μου ελέχθη εκτός δικαστηρίου, εις την γαλλικήν, το Πρωτόδικον Δικαστήριον με διέταξεν να επαναφέρω εις την προτέραν του κατάστασιν τον 4ον όροφον της οικοδομής επί της Λεωφόρου Ευαγόρου 23, Λευκωσία, παρ' όλον ότι το Πρωτόδικον Δικαστήριον με εθεώρησεν ως εξ' αδιαιρέτου συνιδιοκτήτρια του 4ου

ορόφου.

4. Το ήμισυ του μη συμπληρωμένου τετάρτου ορόφου, μου εδόθη διά δωρεάς. Εφρόντισα να βαφή και να συμπληρωθή διά της τοποθετήσεως θυρών και παραθύρων, ειδών υγιεινής, φωτιστικών, κουρτίνων, εφηρμοσμένων ταπήτων και συσκευών κλιματισμού. 5

5. Αίτηση μου προς το Πρωτόδικον Δικαστήριον διά την αναστολήν της εκτελέσεως της αποφάσεως του μέχρι της τελικής εκδικάσεως της υποθέσεως υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου απερρίφθη."

Κατά την ακρόαση η αιτήτρια, αν την αντιλήφθηκα 10 καλά, διευκρίνισε ότι στο Πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ακούστηκε κατά τον κατάλληλο τρόπο λόγω απουσίας μεταφραστή και ότι το Πρωτόδικο Δικαστήριο εφάρμοσε τους Κανονισμούς που αφορούν ένα κτίριο - προφανώς εννοεί τους Περί Οδών και Οικοδομών Κανονισμούς - 15 ενώ επρόκειτο για την εγκατάσταση ταπήτων και διαφόρων ηλεκτρικών εξαρτημάτων.

Επίσης ανέφερε πως το Πρωτόδικο Δικαστήριο διάταξε κατεδάφιση, ενώ ένας λαμπτήρας ή ένα ταπέτο δεν μπορεί να κατεδαφιστεί. 20

Τέλος, ισχυρίστηκε πως υπήρξε υπέρβαση εξουσίας γιατί διατάχθηκε να κατεδαφίσει τις εγκαταστάσεις στην παραπλεύρως ιδιοκτησία, αλλά δεν έδωσε περισσότερες διευκρινίσεις.

Ο φάκελος της ποινικής υπόθεσης αρ. 1983/87 του 25 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας δεν παρουσιάστηκε ενώπιόν μου. Το μόνο τεκμήριο που υπάρχει στο φάκελο της παρούσας αίτησης είναι το κατηγορητήριο της ποινικής υπόθεσης αρ. 1983/87, από το οποίο φαίνεται πως η αιτήτρια κατηγορείται μαζί με τον πιο πάνω αναφερόμενο 30 συγκατηγορούμενο ότι επέτρεψε την χρήση οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό τελικής έγκρισης, εκδοθέντος προηγουμένως παρά της αρμόδιας Αρχής του Δήμου Λευκω-

5 σίας, κατά παράβαση των άρθρων 2, 10 και 20 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, όπως τροποποιήθηκε και ότι ανέχθηκε τη χρήση οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό τελικής έγκρισης εκδοθέντος προηγουμένως από την αρμόδια Αρχή του Δήμου Λευκωσίας, κατά παράβαση των άρθρων 2, 10 και 20 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, όπως τροποποιήθηκε. Επίσης στο κατηγορητήριο αυτό υπάρχει πρακτικό του Πρωτόδικου Δικαστηρίου ημερ. 23.2.87, στο 10 οποίο αναφέρεται ότι ο άλλος συγκατηγορούμενος κατηγορήθηκε στις δύο κατηγορίες που αναφέρθηκαν και δεν παραδέχθηκε ενοχή. Η αιτήτρια ήταν απούσα γιατί δεν της επιδόθηκε η κλήση.

15 Το προνομιακό διάταγμα *Prohibition* εκδίδεται από το Ανώτατο Δικαστήριο και απευθύνεται προς τα κατώτερα Δικαστήρια όπως είναι τα Επαρχιακά Δικαστήρια και απαγορεύει στα Δικαστήρια αυτά τη συνέχιση της ενώπιόν τους διαδικασίας, καθ' υπέρβαση εξουσίας ή κατά παράβαση των νόμων της Πολιτείας ή κατά παράβαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης. 20

Στο παρόν στάδιο το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην ουσία της αίτησης, εξετάζει μόνο από το υλικό που τίθεται ενώπιόν του κατά πόσον υπάρχει εκ πρώτης όψεως συζητήσιμη υπόθεση που να δικαιολογεί επαρκώς 25 την παραχώρηση της αιτούμενης άδειας (βλ. *Attorney-General v. Panayiotis Christou* (1962) CLR 129, *Ex parte Costas Papadopoulos* (1969) 1 CLR 496, *Ex parte Loucia Maroulleti* (1970) 1 CLR 75, *In Re Kakos* (1985) 1 CLR 250).

30 Από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου και από την επιχειρηματολογία της αιτήτριας, δεν είμαι ικανοποιημένος ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως συζητήσιμη υπόθεση. Το Δικαστήριο έχει ενώπιόν του μόνο ισχυρισμούς, ενώ ο φάκελος της ποινικής υπόθεσης δεν παρουσιάστηκε. Επομένως, το Δικαστήριο δεν μπόρεσε να διαπιστώσει πιθανότητα 35 επιτυχίας από μέρους της αιτήτριας και οι ισχυρισμοί της και μόνο όπως διατυπώθηκαν δεν είναι

κατά τη γνώμη μου αρκετοί για να ικανοποιήσουν αυτή την προϋπόθεση.

Ακόμα θα πρέπει να ειπωθεί πως οι εισηγήσεις της αιτήτριας δεν ήταν καθόλου σαφείς, εκτός βέβαια από την περίπτωση του παραπόνου της για τη μη χρησιμοποίηση 5 διερχομένων. Όμως, αυτό και πάλι δεν έγινε κατορθωτό να διαπιστωθεί από το φάκελο της ποινικής υπόθεσης αν και στο πρακτικό του Πρωτόδικου Δικαστηρίου, που ανάφερα, γίνεται κάποια αναφορά για την εξασφάλιση διερχομένων. 10

Επίσης θα πρέπει να αναφέρω πως και το αιτητικό της αίτησης πάσχει, γιατί με το αιτούμενο προνομιακό διάταγμα δεν εξασφαλίζεται η αναστολή εκτέλεσης δικαστικών διαταγμάτων.

Τέλος, αν ο σκοπός της αιτήτριας είναι η αποφυγή 15 λήψης μέτρων εναντίον της για παρακοή διατάγματος του Δικαστηρίου, η απάντηση είναι πως η αίτησή της είναι πρόωγη.

Για τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση απορρίπτεται 20 σαν αβάσιμη.

Αίτηση απορρίπτεται.